ХІМІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ

УДК 541.122:536.7

¹В.С. Судавцова, д.х.н., проф.
 ²І.О. Гончаров, к.т.н., с.н.с.
 ³В.І. Галініч, к.т.н.
 ⁴Д.Д. Міщенко, к.т.н., с.н.с.
 ⁵H.О. Шаркіна, к.х.н., с.н.с.
 ⁶В.Г. Кудін, к.ф.-м.н.
 ⁷М.О. Шевченко, студ.

ТЕРМОДИНАМІЧНІ ВЛАСТИВОСТІ РОЗПЛАВІВ ПОДВІЙНИХ СИСТЕМ MgO – Al₂O₃, MgO – SiO₂, MgO – CaF₂, Al₂O₃ – SiO₂, Al₂O₃ – CaF₂, SiO₂ – CaF₂

^{1,6,7}Київський національний університет ім. Тараса Шевченка
 ^{2,3,4}Інститут електрозварювання ім. Є.О. Патона
 ⁵Національний авіаційний університет
 ¹E-mail: vsudavtsova@univ.kiev.ua
 ⁵E-mail: natsharu@i.ua
 ⁶E-mail: kudin@univ.kiev.ua
 ⁷E-mail: maximshevch@ukr.net

Розглянуто методику прогнозування термодинамічних властивостей розплавів із координат ліквідусу діаграми стану в області рівноваг твердий компонент – розчин, за якою розраховані енергії змішування Гіббса в подвійних системах $MgO - Al_2O_3$, $MgO - SiO_2$, $MgO - CaF_2$, $Al_2O_3 - SiO_2$, $Al_2O_3 - CaF_2$, $SiO_2 - CaF_2$. Для областей рівноваги квазібінарна сполука ($MgAl_2O_4$, Mg_2SiO_4 , $Al_6Si_2O_{13}$) – рідкий розчин при розрахунках використано рівняння Хауффе-Вагнера. Одержані дані узгоджуються з літературними. Значні від'ємні значення енергій Гіббса змішування характерні для систем $MgO - Al_2O_3$, $MgO - SiO_2$, що підтверджується утворенням у цих системах стабільних сполук. Установлено, що розроблена методика може бути застосована для складних в експериментальному відношенні систем і дозволяє отримати велику кількість термодинамічних даних.

Ключові слова: активність, діаграми стану, координати ліквідуса, парціальна мольна енергія Гіббса, подвійні оксидно-фторидні системи, розплави, термодинамічні властивості.

Постановка проблеми

Оксидні розплави широко використовують у металургії та зварюванні. Дослідження їх фізико-хімічних властивостей є складним через агресивність і тугоплавкість. Останніми роками розробляються теоретичні методи прогнозування термодинамічних властивостей таких розплавів з використанням аналогічних даних для твердих сполук і фазових рівноваг.

Методика виконання

У роботі [1] розроблено методику прогнозування термодинамічних властивостей розплавів із координат ліквідусу діаграм стану в області рівноваги твердий компонент – розчин, які описуються такими рівняннями:

$$\begin{pmatrix} \mu_1^l \end{pmatrix}_{T_p} = \left(\mu_1^{So} \right)_{T_p}; \mu_1^{I_0} + RT_{\rm P} \ln a_1^{I} = \left(\mu_1^{So} \right)_{T_p};$$
 (1)

$$RT_{\rm P} \ln \gamma_1^1 = (-\Delta G_{\rm III.})_{1, T_{\rm P}} - RT_{\rm P} \ln x_1^1; \qquad (2)$$

$$\Delta H_1 - T\Delta S_1^n = -\Delta G_{\Pi\Pi, 1} - RT \ln x_1^1.$$

Через те, що для розглянутих подвійних оксидних розплавів області вказаних рівноваг невеликі, скористаємося тільки рівняннями (1), (2).

Розрахунок енергій Гіббса у подвійних граничних системах MgO – Al₂O₃, MgO – SiO₂, MgO – CaF₂, Al₂O₃ – SiO₂,

© В.С. Судавцова, І.О. Гончаров, В.І. Галініч, Д.Д. Міщенко, Н.О. Шаркіна, В.Г. Кудін, М.О. Шевченко, 2012

 $\Delta G_{\rm i} = \Delta S_{\rm nn} (T_{\rm liq} - T_{\rm nn}),$

де $\Delta \overline{G}_i$ – парціальна мольна енергія Гіббса компонента *i*;

 $\Delta S_{\text{пл.}}$, $T_{\text{пл.}}$ – ентропія та температура плавлення чистого компонента *i*;

 T_{lig} – температура ліквідусу.

Активності другого компонента можна знайти інтегруванням рівняння Гіббса–Дю-гема:

 $x_1 d \ln(a_1) + x_2 d \ln(a_2) = 0$.

Для області рівноваги тверда квазібінарна сполука (MgAl₂O₄, Mg₂SiO₄, Al₆Si₂O₁₃) – рідкий розчин – можна використовувати рівняння Хауффе–Вагнера

$$\Delta \mu_{1}(T, x_{2}) = \Delta S_{n\pi} \times \left\{ -\frac{x_{2}}{x_{2} - y_{2}} \Delta T - y_{2} \int_{y_{2}}^{x_{2}} \frac{\Delta T}{(x_{2} - y_{2})^{2}} dx_{2} \right\},$$

 $\Delta T = T_{\Pi\Pi.} - T_{\text{liq}}.$

де $\Delta \mu_1(T, x_2)$ – зміна хімічного потенціалу компонента 1 при температурі *T* і концентрації другого компонента в розплаві x_2 (стандартний стан – компонент у квазібінарній сполуці);

*у*₂ – мольна частка компонента 2 у квазібінарній сполуці.

Для систем MgO – SiO₂, MgO – CaF₂, SiO₂ – CaF₂, на діаграмах стану яких наявні області розшарування розплавів, можна використовувати співвідношення

$$a_{i}(x_{1}) = a_{i}(x_{2})$$

де x_1 , x_2 – мольні частки компонента *i* в розчинах, які знаходяться в рівновазі між собою, а також

$$\frac{da_i}{dx_i} = 0 ,$$

$$\frac{d^2 a_i}{dx_i^2} = 0 \tag{3}$$

для критичної точки розшарування. Знаючи, що

$$\Delta \overline{G}_{i}^{H} + RT \ln x_{i} = \Delta \overline{G}_{I} = RT \ln a_{i},$$

можна знайти $\Delta \overline{G}_{i}^{H}$ для рідких сплавів подвійних граничних систем у всьому концентраційному інтервалі, а з них – інтегральні надлишкові енергії Гіббса:

$$\Delta G^{\rm H} = \sum \Delta \overline{G}_{i}^{H} x_{\rm i}.$$

За наявності на діаграмі стану невеликих областей рівноваги твердий компонент – розчин – необхідно екстраполювати отримані термодинамічні властивості на весь концентраційний інтервал, що може погіршувати точність розрахунків.

Рівняння Хауффе–Вагнера потребує знання ентропії плавлення квазібінарної сполуки, яка не завжди відома з достатньою точністю.

Припустимо, що надлишкова енергія Гіббса є функцією концентрації та температури.

Задавши для цього яку-небудь залежність, наприклад поліном Редліха–Кістера, розрахуємо лінію ліквідусу діаграми стану в області рівноваги твердий компонент – розчин як межу областей виконання умов:

$$\Delta G_{\kappa p}(\mathbf{A}) = T \Delta S_{\pi \pi}(\mathbf{A}) - \Delta H_{\pi \pi}(\mathbf{A}) < \mu_{\mathbf{A}_{i}}$$

або

 $\Delta G_{\rm kp}({\rm B}) = T \Delta S_{\rm nn}({\rm B}) - \Delta H_{\rm nn}({\rm B}) < \mu_{\rm B_{i}},$ в області рівноваги тверда квазібінарна сполука – розчин – умови:

$$\Delta_{\mathrm{f}} G(\mathrm{A}_{\mathrm{i}_{n}} \mathrm{B}_{\mathrm{i}_{n}})^{\mathrm{s}} - \frac{i_{\mathrm{n}} \Delta G_{\mathrm{\kappap}}(A) + j_{\mathrm{n}} \Delta G_{\mathrm{\kappap}}(B)}{i_{\mathrm{n}} + j_{\mathrm{n}}} < \frac{\mu_{A_{\mathrm{i}}} i_{\mathrm{n}} + \mu_{B_{\mathrm{i}}} j_{\mathrm{n}}}{i_{\mathrm{n}} + j_{\mathrm{n}}}.$$

Межі цих областей можна знайти методом бінарного пошуку, обравши на початку температурний інтервал, який гарантовано містить температуру ліквідусу при цьому складі, і зменшуючи його вдвічі з кожною ітерацією.

У критичній точці повинні виконуватися співвідношення (3).

Діаграма, розрахована для цьої концентраційно-температурної залежності $\Delta \overline{G}_{i}^{H}$, а також ентальпії та ентропії плавлення квазібінарних сполук, відрізняється від отриманої експериментально.

Просумувавши квадрати різниць розрахованих і експериментальних температур

ліквідусу для кількох складів, отримуємо деяке невід'ємне число.

Різними методами, наприклад введенням невеликих варіацій функції $\Delta \overline{G}_{i}^{"}(x, T)$ або властивостей квазібінарних сполук, можна зменшити це число до певного мінімуму (теоретично до нуля), що означає повне узгодження розрахованої діаграми стану з експериментальною.

Для виконання цих розрахунків була написана спеціальна програма.

Активності компонентів розплавів вивчених подвійних систем за 1800 К, розраховані за описаною методикою, показано на рис. 1.

Отримані інтегральні енергії Гіббса змішування в перерахунку на температуру 1800 К показано на рис. 2.

Згідно з розрахунками, значні від'ємні значення енергій Гіббса змішування характерні для систем MgO – Al₂O₃ і MgO – SiO₂, що підтверджується утворенням у цих системах стабільних сполук.

Для решти систем відмінність термодинамічних властивостей розчинів від ідеальних є достатньо невеликою.

Для перевірки коректності отриманих даних мас-спектрометричним методом порівняємо їх з літературними [2–7] (рис. 3, 4).

Як розраховані для 1800 К, так і знайдені експериментально різними авторами енергії Гіббса змішування розплавів MgO – SiO₂ досягають мінімуму – 20 кДж/моль при $0.35 < x_{SiO_2} < 0.4$, тобто вони дуже добре узгоджуються між собою.

Енергії Гіббса змішування розплавів Al₂O₃ – SiO₂, визначені за більш високих температур (2200–2400 K), є більш від'ємними, ніж розраховані нами для 1800 K.

Однак вони проявляють значну температурну залежність, у яку добре вкладаються і отримані нами дані (рис. 5).

Висновки

Запропоновано методику розрахунку термодинамічних властивостей подвійних рідких сплавів із координат лінії ліквідусу відповідних діаграм стану.

Рис. 1. Активності компонентів розплавів подвійних систем $MgO - SiO_2$: *a*: (______ MgO, _____ SiO_2), Al₂O₃ - SiO₂ *b*: (______ Al₂O₃, _____ SiO_2), MgO - Al₂O₃

e: (_____ MgO, ____ Al₂O₃) 3a 1800 K

Рис. 2. Енергії Гіббса змішування розплавів подвійних систем:

— -	• – MgO –	- Al ₂ O ₃
	- – MgO –	$-SiO_2;$
	I – MgO –	- CaF ₂ ;
<u> </u>	$-Al_2O_3$	 – SiO₂;
	$-Al_2O_3 -$	- CaF ₂ ;
	$-SiO_2 -$	CaF ₂

Рис. 4. Енергія Гіббса змішування розплавів системи Al₂O₃ – SiO₂: *1*, *4* – T = 2200 K; *2*, *5* – T = 2300 K; *3*, *6* – T = 2400 K

Для розплавів подвійних систем $MgO - Al_2O_3$ і $MgO - SiO_2$ характерні значні від'ємні значення енергій Гіббса змішування, що підтверджується утворенням у цих системах стабільних сполук. Для решти систем відмінність термодинамічних властивостей розчинів від ідеальних є достатньо невеликою.

Отримані дані добре узгоджуються з літературними.

Рис. 5. Температурна залежність мінімуму енергій Гіббса змішування розплавів системи Al₂O₃ – SiO₂:

- дані дослідження;
- 🔶 дані з робіт [3; 8]

Література

1. Судавцова В.С. Термодинаміка металургійних і зварювальних розплавів. Ч. З. Сплави на основі нікелю та олова, методи моделювання та прогнозування термодинамічних властивостей / В. С. Судавцова, В.А. Макара, В.Г. Кудін. – К., 2005. – 211 с.

2. Шорников С.И. Термодинамические свойства расплавов системы MgO – SiO₂ / С.И. Шорников // Вестник Отделения наук о Земле РАН. – 2006. – №1 (24). – С. 230–234.

4. In-Ho, Jung; Decterov, S.A.; Pelton, A.D. 2004. Critical thermodynamic evaluation an optimization of the MgO – Al_2O_3 , CaO – MgO – Al_2O_3 , and MgO – Al_2O_3 – SiO₂ systems. – Journal of Phase Equilibria and Diffusion. Vol. 25, N 4: 329–345.

5. *Kambayashi, S.; Kato, E. J.* 1983. A thermodynamic study of (magnesium oxide + silicon dioxide) by mass spectrometry. – Chem. Thermodyn. Vol. 15, N 6: 701–707.

6. *Kambayashi, S.; Kato, E. J.* 1984. A thermodynamic study of (magnesium oxide + silicon dioxide) by mass spectrometry at 1973 K. – Chem. Thermodyn. Vol. 16, N 2: 241–248.

 Stolyarova, V.L.; Lopatin, S.I.; Bondar, V.V.
 2004. Thermodynamic properties of the MgO – SiO₂ system by high-temperature mass spectrometry.
 – Dokl. Phys. Chem. Vol. 399, N 1: 82–84.

8. Шорников С.И. Масс-спектрометрическое определение термодинамических свойств расплавов системы Al₂O₃ – SiO₂ / С. И. Шорников, И.Ю. Арчаков // Журн. физ. химии. – 2000. – Т. 74, № 5. – С. 783–788.

Стаття надійшла до редакції 25.10.2011.